

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XVI. Deus, & Christus an sint impaßibiles ac immortales?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

QVÆSTIO XV.

An Deus sit iustus.

LUTHERVS ad marginem cap. 3. ad Rom. Deus est iniustus: nam imprimis impossibilis precipit. Deinde Idem lib. de Seruo arbit. Nec in damnandis, nec in saluandis merita spectat: Spargit gratiam & misericordiam in indignos, iram & seueritatem in immeros: Indignos coronat: indignos punit: sine meritis saluat: sine meritis damnat. Vide infra quæst. 17. 32.

ZWINGLIVS lib. de p. ouidentia cap. 6. Deus est iniustus: Punit ob peccata homines, qua non eorum magis sunt actus, quam Agricole sunt proventus. Idem to. 1. in explicatione art. 20. Non magis, quam mallei opus vomer, quem conflat faber. CALVINVS quam Deo tribuat iustitiam, liquebit infra, ubi Deum scelerum constituit autorem.

AVTOR. Ex Psal. 10. tenemus: Iustus Dominus, & iustitiam dilexit. Sed rectè distinguit D. Th. 1. q. 21. a. 1. Iustitia Commutatiua non cadit in Deum: Quia Rom. 2. Quis prior dedit illi, & retribuetur ei? Distributiua verò propria Dei est Gubernantis. Vnde S. Dionys. de diuin. nom. lib. 8. Oportet videre in hoc veram Dei esse iustitiam, quod omnibus tribuit propria. Ideo 2. Mach. 1. Solus es bonus Rex, solus prestans, solus iustus, & æternus.

QVÆSTIO XVI.

Deus & Christus an sint immortales & impassibiles?

LUTHERANI: Vt. Selneccerus in confutatione accusationis, fol. 129 Theodoretus illa phrasis: Christus in quantum Deus, impossibilis est: nunquam ferenda est. 2. Gerlachius in disput. contra Buseum: Vera sunt hæc propositiones: Diuinitas est nata, Crucifixæ, Mortuæ. 3. Schmidlinus in thesi 136. & in repetit: Wittenberg. Pati, & Mori nomine & re pertinet ad Diuinitatem. 4. LUTHERVS lib. de conciliis par. 2. Nestorani sunt, qui Diuinitatem Patris non potuisse pertinaciter disputant: Ego & mori.

Gerlachius contra Buseum assignat rationem. Quia Proprias sibi vnâ cum natura humana participatione, affectiones eius facit suas Verbi natura & maiestas. 5. Aslebius & Andr. Mulculus in refut. Simleri: Si solana-

tura humana Christi passa sit. Filius imprimis ab opère Redemtionis flagitiosa impietate separatur. 6. LUTHERVS. in confess. de cena Dom. Christus: visibilis, nec magni preii Saluator est: immò ipse quoque alio Saluatore opus habet: subaudi, si in diuinitate passus ac mortuus non fuerit. Plus nimio satis ista.

CALVINVS Instit. lib. 1. c. 17. §. 2. Deitas est mortalis: immò verò aliquando mortua est. Fuit enim sacerdos noui fœderis Christus, etiam secundum Dsuinam naturam. Vnde Iacellus ipsius lib. contra Hardingum art. 14. & 17. Christus humanâ naturâ immolatus fuit diuinâ, sacrificiis exiitit. Plura vide supra cap. 9. 2. Calvinus ad Hebr. 9. v. 12. Per proprium Sanguinem introsuit in Sancta: Quia in fœdere nouo ad perfectam sacrificij rationem mors sacrificantis pertinet. 3. Item ibid. v. 14. Quia Fuit etiam Noui testamenti Mediator secundum Diuinitatem: Ideo autem Noui Test. Mediator est, ut morte intercedente redimat prauaricationes. Quæ quidem, vt de Humanitate Christi verè: ita blasphemè dicuntur omnia de Diuinitate. Vide plura quæst. 21.

III. AVTOR. ex Cnoglero cultissimo in Trisymbolo. 1. Fuit olim imbutus eodem errore Anastasius Imperator: de quo lepida proditur historia apud Zonaram in Anastasio 10. 3. Miserat hic Episcopos duos suæ sectæ ad quædam Orientis Dynastiam, qui eū erroris sui de Mortalitate Dei impleverent. Is audiit eos humaniter: responsum in diem reiecit alterū. Interim subornat famulum, qui sibi cum Episcopis colloquēti, nescio quid, tacitè in aurē insurrexerit. Facit ille ex præscripto; cum subitò frontem dimittere Princeps, & suspirare, & magnam præ se ferre mœstitiā. Percunctantur Episcopi vehementer istam tam subitū doloris causam. Cū Princeps: Nunciatum, inquit, est mihi, obuisse mortem Gabrielem Archangelum. Episcopi in risum soluti, bono animo esse iubent, & multis ar-

tis argumentis ostendunt, *Mori non posse Angelos.* Commotior ille statim: *Et vos inquit, qua fronte persuadere vultis, Diuinitatem in Christo passam fuisse, & mortuam?*

2. ZWINGLIUS tom. 2. in respons. ad Lutheri Confess. laboriosè hanc Coapostoli sui vesaniam confutat; seu, vt ipse vocat. *summam, & omnium longè stultissimam blasphemiam.* Inter cætera, Lutheri suo quasi ex diametro oppositus, liberè vniuerso mundo testatur dicens: *Contrà, ego de me illud liberè dico: Si Christus Deus quoque iuxta Deitatem passibilis est; Deus certè non est; nec hunc pro Deo meo unquam sum agniturus.*

3. Frustra vociferaris Zwingli; Tantum abest, vt Lutherani hunc sibi Mortalem Deum eripi patiantur; vt etiam in Pandora sua Bergenst. id est, Concordiæ libro, eundem quater millenis subscriptionibus roboratum, omnibus credendum proposuerint. Belli Antichristiani, quin & Athei, sine Deo viuo! Hæc Lutheranis dixerim.

Eadem & Calvinianis; queis addo suum Patriarcham Petrum Gnaffæum autorem Theopaschitarum, dicentium, *Vnus ex Trinitate passus est secundum humanitatem:* apud Baron. annis 482. 519. 535.

QVÆSTIO XVII.

An Deus sit Bonus? an verò Peccator?

LUTHERVS lb. de seruo arbitrio: Phil. Melanchthon in Rom. c. 2. *Deus autor fuit Proditionis Iudæ, adulterii Dauidis, sanitiæ Manlii.* 2. Idem in assert. art. 2. *Dubium non est, quin Sathanâ Magistro in Ecclesiam venirit hoc nomen: Liberum arbitrium; scilicet à Deo solo conditum, inditumque nobis.* 3. Lutherus, Tom. 1. Wittemb. fol. 161. b. *Christum fuit summus peccatorum, quos unquam terra tulit.* Causam incidit Tom. 4. Wit. fol. 363. b. *Nimirum quia*

non sine causa, neque de nihilo ab Ioanne baptizatus est. 4. Idem in assert. art. 36. tom. 2. Wittemb. anni 1551. *Nulli est in manu sua positum cogitare quippiam boni vel mali; sed Omnia sub Deo sunt; contra quem nihil possumus, nisi quantum permittit & facit ipse.* Quod & poeta voluit cum dixit: *Certâ stans omnia lege.* Quomodo potest sese homo ad bonum preparare; cum nec in potestate sua habeat vias suas malis facere? Nam & MALA OPERA IN IMPIIS REGIT DEVS, scilicet, ut Autor scelerum omnium. Prò!

AUTOR. Ibidem Lutherus hunc articulum omnium optimum, & rei Christianæ summam constituit: *In cæteris, inquit, articulis de Papatu, de Conciliis, &c. magis ferenda est leuitas & stultitia Papæ & suorum: Sed in hoc articulo, qui omnium optimus est, & rerum nostrarum summus, dolendum ac flendum est, miseros sic insanire.*

1. Atqui Manes idem docuit olim teste S. August. heresi 46. & Hieron. in prologo dialogi contra Pelagianos.

2. Iactitant Lutherani de suo Magistro, quod Velleius de Epicuro suo; *Eum primum superstitionibus liberaffe Germanos.* Sed, quod Cotta Pontifex respondit Velleio; *Superstitione quidem facile fuit Epicuro (dixerim Lutheri) liberare; cum sustulerit omnem vim naturamque Deorum.* Sanè namque ait Tertull. *Qui Deum esse Bonum diffidentur; Deum esse nunquam fatentur.* Vide infra quæst. 31 32.

CALVINIANA istis pauca subiiciam consona.

CALVINVS Instit. l. c. 18. §. 3. *Deus autor est omnium eorum, quæ Papista otiose tantum volunt eius permisso contingere: scilicet peccatorum.* Sic enim Zwinglius exponit in serm. de prouidentia cap. 5. *Numen ipsum, ait, autor est eius, quæ nobis est iniustitia.*

2. Calvinus ibid. §. 1. Confirmat exemplo: *Dei in opus est incaustus Absolonis.* Addit Melanchthon in Rom. 8 & proditione Iudæ: *vt Pauli conuersio.*

2. Zwin-